

ÚJÉV, MEGÚJULT IRGALOM

Bibliaóra sorozat
2025 januárján
Budavári Evangélikus Egyházközség
Szikra-Jeszencsák Lilla
beosztott lelkész

„Vizsgáljátok felül mindent, a jót tartsátok meg. Mindenféle rossztól óvakodjatok. A békeség Istene szenteljen meg benneteket, hogy tökéletesek legyetek.”

1 Thessz 5,21-23a

Ezzel az igével indít útnak minket az újévben a Biblia olvasását segítő Útmutató.

Az Óév végén és az Újév kezdetén bizonyára sokan végig gondoltuk a mögöttünk álló év eseményeit, tetteit és talán, szavait is. Számot vetettünk az életünk egy részével.

Az Újév hajnala, viszont arra indít bennünket, hogy felismerjük: 2025 januárja nemcsak az újévi fogadalmak, tervek ideje, hanem az Isteni irgalom megújulásáé is, hiszen tart még a kegyelem ideje.

Januári bibliaóra sorozatunk ezt a megújuló irgalmat igyekszik körbejárni, felismerni a hétköznapi rohanásai közepette.

Témáink:

- I. Az élet nyugalma
- II. Az élet rejtélyei
- III. Isten soha el nem múló szeretete

Témáink feldolgozásában Paul Tripp protestáns lelkipásztor áhítatai lesznek segítségünkre.

AZ ÉLET NYUGALMA

Ének ajánlás: EÉ 48; 348

2 Korinthus 5, 1-10

A korinthusi levelekről röviden
Pál apostol legalább négy levelet írtatott Korinthusba. Ezek közül csak két levél maradt fenn: az 1Kor és a 2Kor.
Az 1Kor-t Kr. u. 54-ben írta Efezusból. Legnagyobb témája az, hogyan éljen az egyház a pogány környezetben, mi a gyülekezet, az egyház lényege, mi az Isten gyülekezetének feladata a világban. Mindez annál is inkább érthető, mivel a Korinthusban keletkezett nehézségek abból származtak, hogy a keresztyénség először itt találkozott a hellénista világ vallási és szellemi áramlataival.
A 2Kor-t Pál Macedóniában írta, ahol Titusszal találkozott, aki megnyugtató híreket hozott neki (2Kor 1,16). Ezt a levelet Pál az apostoli tekintélyének védelmében írta. A korinthusiak a szemére vetették, hogy megbízhatatlan, mivel a megígért látogatása elmaradt. Pál válasza: azért nem ment el hozzájuk, mert kímélni akarja őket (1,23-2,1). Eredetisége nem vitatott, vitatott viszont a levél szerkezeti egységének kérdése több kérdést is felvet. Több kutató véleménye szerint az iratot egy későbbi személy szerkesztette egybe, az eredetileg önálló páli levelekből.

Az örök élet reménye.

5 ¹Tudjuk ugyanis, hogy ha földi sátrunk leomlik, Istentől kapunk lakást: örök otthont a mennyben, amit nem emberi kéz épített. ²Azért is sóhajtozunk itt, mert szeretnénk beköltözni mennyei otthonunkba. ³Ha beköltözünk, többé nem látszunk ruhátlannak. ⁴Amíg tehát e sátorban lakunk, szorongva sóhajtozunk, mert nem azt akarjuk, hogy levetköztessenek, hanem hogy felöltöztessenek, s így ami halandó, azt elnyelje az élet. ⁵Maga Isten készítette erre elő, a Lelket adva nekünk foglalóul. ⁶Ezért tölt el a bizalom minket, s nem feledkezünk meg róla, hogy míg e testben vándorként élünk, távol járunk az Úrtól. ⁷A hitben élünk, a szemlélet még nem osztályrészünk. ⁸Am bizalom tölt el bennünket, így jobban szeretnénk megválni a testtől és hazaérkezni az Úrhoz. ⁹Ezért is igyekszünk kedvében járni, akár közel vagyunk hozzá, akár távol járunk tőle. ¹⁰Mindnyájunknak meg kell ugyanis jelennünk Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megkapja, amit testi életében kiérdemelt, aszerint, hogy jót vagy gonoszt tett-e.

Mi a keresztyén/ Krisztus követő élet célja?

Mi segít megvalósítani ezeket a célokat? (legalábbis reményeink szerint)

Befolyásolja-e valamilyen módon az életünk szemléletét a tudat, hogy jelenlegi világunk és testünk csak átmeneti?

Áhítat

*A nyugalmadat nem az életed megfejtésében találsz, hanem abban, hogy bizalmadat abba veted,
Aki már mindent eltervezett a te javadra és az Ő dicsőségére.*

Egy apa két kisfiával sétált, amikor a hároméves hirtelen azt kérdezte, „Apa, ha Isten alkotott mindent, akkor a lámpaoszlopokat is ő készítette?”

Az apa agyán azonnal átsuhant a kérdés, amelyik minden szülő agyán újra és újra átfut, miközben a véget nem érő 'miérttekkel' próbál megküzdeni: „Hogyan jutunk ennek a párbeszédnek a lényegéhez onnan, ahol tartunk?” vagy „Miért kell folyton 'miérttekkel' bombáznia?”

Minden ember mély vágya nagyobb tudás és ismeret szerzése. - Rengeteg időt töltünk napi szinten azzal, hogy próbálunk megfejtetni dolgokat.

Nem ösztönből élünk¹. Nem hagyjuk hátra az életünket. Mindannyian teológusok, sőt, filozófusok vagyunk. Mindannyian régészek is vagyunk, akik életünk halmaiba ásva próbáljuk kibogozni a civilizáció értelmét, vagyis történetünket.

Ehhez az Istentől kapott szellemi motivációhoz csodálatos és titokzatos elemzői ajándékok társulnak. Ez a késztetés, valamint az ajándékok egyedülállók tesznek bennünket a teremtet világban.

A késztetés és az ajándékok szentek, egyediek, ugyanis ezeket Isten teremtetette, s céljuk bennünket közelebb vonni a Teremtőhöz, hogy Őt egyre jobban megismerve magunkat is egyre jobban megismerjük az Ő létezésének és akaratának fényében.

Mikor találkozunk – akár saját életünkben- a „Miért?” kérdéssel?

Miért olyan fontos ez a kérdés számunkra?

Feltesszük- e ezt a kérdést olyankor is, amikor éppen jól megy a sorunk és nincs semmilyen nehézségünk?

Ám a bűn ezt a késztetést és az ajándékokat veszélyessé teszi. Arra kísért, hogy azt gondoljuk, meg tudjuk menteni saját szívünket azáltal, hogy mindent megoldunk magunk. Ez az ún. „Ha csak megérteném még ezt vagy azt, akkor biztonságban érezném magamat” típusú életmód. Ez azonban nem így működik. Még a legtündöklőbb „megvilágosodás” pillanataiban is maradnak rejtélyek az életedben, s ezek néha fájdalmas rejtélyek.

Mindenkinek szembe kell néznie olyan dolgokkal, amelyeknek látszólag nem sok értelme van, és nem tűnik úgy, hogy jó célt szolgálnának. Ezért van az, hogy az ember sosem talál nyugalmat a dolgok megértésében.

Ugyanis, nyugalmat csak akkor találhatunk, ha bizalmunkat Abba vetjük, Aki mindent ért és mindent ural Saját dicsőségére és a mi javunkra.

¹ Az ember és az állat közötti különbség abban fogható meg, hogy az ember tudatában van léte végességének. Ez a tudat számtalan módon válik meghatározóvá az élet során. Ennek ellenére természetesen, előfordulnak reflex/ ösztönszerű tettek és reakciók az élet során.

Kevés igeszakasz ragadja meg ezt a nyugalmat olyan jól, mint a 62.-ik zsoltár következő igeversei:
„Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet. Csak ő az én kösziklám és szabadítóm,
erős váram, nem ingadozom. Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az
Isten.” (6-8)

Azokban a pillanatokban is, amikor azt kívánod, bárcsak tudnád, amit nem tudsz, megtalálhatod a
nyugalmat. Van Valaki, Aki mindent ért. Ő szeret téged, és a te javadat szem előtt tartva uralja
azokat a helyzeteket is, amelyeket te nem értesz.

Valóban közelebb kerülhetek Istenhez önmagam megismerésével?

Vagy ez éppen fordítva van?

*A Zsoltáros szavai alapján milyen védelemben – mondjuk így- részesül az, aki Istenbe veti
bizalmát?*

Istenben bízni azt is jelenti, hogy bizonyos esetekben „átadom” Neki az életem irányítását.

Milyen érzéseket kelt bennem mind ez abban a pillanatban?

Milyen érzéseik rajzolódnak ki bennem egy kis idő elteltével?